

Bova vakars

Bova vakars – tuoks rūžavs ē šēlts.
Kēla mēgla – kā puokā – iš pelkēs.
Slompinieju aš, karštē ēšpēlts,
Gražiū žuodiu ē meilēs išalkēs.

Ēr adīnuo, ka šōnis nutēlst,
Praded žaimuotēis žvaigždēs po dōngo,
Nueju aš pri Zuosēs: bēlst – bēlst! –
Karšta kākta prispaudiau pri longa.

Laukiau laukiau, kēntiejau – ni brakšt!
Tiktā pliuotku klausaus po nedielēs:
Ka pri Zuose, matīt bova smaks –
Tuoks sorōkēs ē jouds, kāp žīdielis...

Doutiuo dētka kuožnam, kad pagaus
Tou nenaudieli pelkiu bezdōka
Ē prispaudēs pri žēmēs paklaus,
Diel kuo monēi tēp morza sorōka!

Nenoriēdams sau šērdēis sožeist,
Vēsus zelkuorius nunešiau Zuose:
Maliavuodamuos lai pasiveiz –
Ēr anā jau žel oustā po nuosē.